

matistiske Klassifikation af de toldpligtige Artikler, Udvidelsen af Kreditoplagsretten m. v. — hvilket i alt Væsentligt er laant fra tidligere Regjeringsforslag med de Endringer, hvorom de daværende Ministre kom overens med Folkethingets Toldudvalg — vil det ved en Nedsættelse af et Par Millioner Netto paa selve Toldloven være aldeles umuligt at indføre de Vættelser for Industrien og Omfætningen samt for almindelige Livsfornødheder, om hvis Fornødenhed eller Ønskelighed en almindelig Mening maa siges at have konsolideret sig, idet der kun lader sig indvinde en forholdsvis ringe Dækning igjennem forøget Told paa virkelige Luxusartikler. Hertil kunne Artikler som Tobak, Brændevin og Vaterstik kun meget betingelsesvis henføres, da Stat paa dem ikke særlig rammer de mere Velhavende, men den almindelige Befolkning, og denne, særlig Landbefolkningen, vil derfor ikke opnaa nogen Vættelse, men snarere faae forøget Skattebyrde, naar der fornemmelig ved Afgift paa Artikler som de tre nævnte skal tilveiebringes fuld Dækning, ikke blot for de Toldnedsættelser, der angaa almindelige Livsfornødheder, men ogsaa tilbøds for dem, der fortrinsvis eller udelukkende ere til Fordel for Industrien, Handelen og Skibsfarten. En Toldreform, som skal fyldestgjøre de mest paatrængende Krav, der kunne stilles dels fra den almindelige Befolkning, dels fra Industriens og Handelsstandens Side, kan ikke ret vel opnaas med en mindre Indtægtsnedgang paa selve Toldloven end ca. 6 Millioner Kroner, og efter den Maade, hvorpaa dette Beløb fordeler sig, vilde det ikke være forsvareligt overfor den almindelige Befolkning at give Dækning herfor i andre Forbrugsafgifter til et høiere Beløb end 2½ Million Kroner eller lidt derover.

Idet Flertallet saaledes stiller Forslag om, at et til Krigsskatten svarende Beløb — hvortil maa lægges den Del af Røesukkerafgiften, der støtter sig paa Krigsskatloven — lades udættet ved Toldlovens Revision, mener det derved at have fremsat et Mæg-

lingsforslag, som danner en antagelig Middelvei mellem Folkethingets og Landstingets principielle Standpunkter i Kompensationsspørgsmaalet, og som derfor ventelig kan danne Grundlaget for en Overenskomst med Hensyn til dette Hovedpunkt. Herved er der imidlertid kun søgt en Overenskomst om, for hvor stort et Beløb der skal tilveiebringes Dækning, ikke paa hvilken Maade Dækningen skal tilveiebringes. Naar Flertallet ikke har indsat nogen Bestemmelse herom i sit Endringsforslag til § 44, er det ikke, fordi man derved vil udtale sig imod, at den delvise Dækning søges tilveiebragt ved de af Regjeringen og Landstinget foreslaaede Afgifter, idet man dog i saa Fald maatte anbefale, at Brændvinsafgiften, i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Standpunkt, kun forhøiedes til 20 Ore pr. Pot à 100 pCt., og at derimod Ølskatten sattes til 3½ Kr. pr. Tønde, omtrent svarende til 1 Ore pr. halv Glaske, hvorved der kunde paaregnes en Merindtægt af noget over 2½ Mill. Kr. Grunden til, at Flertallet ikke kan tilraade, at der i Toldlovens Slutningsparagraf indsættes en udtrykkelig Henvisning til de andre Skatte love er den, at Tiden i Ar ikke kan antages at ville være tilstrækkelig til at behandle disse, af hvilke navnlig Ølskatloven som en aldeles ny Bestatningslov maatte udkræve en mere indgaaende Prøvelse. Skulde man vente med Toldloven, indtil de andre Love samtidig kunde foreligge, vilde der i nærværende Samling ikke kunne ventes noget Resultat af hele denne Sags Behandling, ikke engang det foreløbige, hvortil Flertallet i hvert Fald venter at kunne bringe Sagen ved sine Indstillinger om Toldlovsforslaget. For Toldlovens Behandling og Vedtagelse kan det endelig ikke være fornødent samtidig at tage Bestemmelse om, hvorledes Kompensationen skal tilveiebringes, naar det fastsættes, at Loven ikke træder i Kraft, før den Dækning, om hvilken man er kommen overens, er tilveiebragt ved nye Bestatningslove, der selvfølgelig ikke kunne